

REDACTIA

Arad, Deák Ferencz-utca Nr. 20

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:

pe un an 20 cor

pe 1/2 an 10 "

pe 1/4 an 5 "

pe o lună 2 "

N-ri de Duminecă pe an

4 coroane.

Pentru România și străinătate

pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca Nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

Scrisoare nefrancate nu se primesc

Rostul politiceii noastre.

Ca în ori-ce partid: așa și în cel național românesc sunt diferite nuanțe. În decursul luptelor ce am purtat, nuanțele acestea s'au manifestat așa fel, că suferea adesea *unitatea* ce trebuie să domine ori-ce partid de luptă.

Nici-odată însă, nici chiar când luptele au fost mai inversunate, partidul național român n'a prezentat aspectul pe care ziarele maghiare și bărbații politici ai Ungurilor îl descriu în culorile cele mai înfiorătoare: că Românii naționaliști ar fi adică un fel de conspiratori, gata a da asalt asupra statului și a trăda interesele supreme ale țării.

Și dimpotrivă, în tot-deauna bărbații de seamă ai neamului românesc și căpeteniile partidului național s'au folosit de toate ocaziunile pentru-ca să accentueze dorința lor de a încheia o înțelegere cu Ungurii... «*Tribuna*» de sub *Slavici* cât n'a scris despre necesitatea unui «*modus vivendi*», ear organul prin care-și spunea părerile fostul president al comitetului național, octogenarul V. Babeș, mersese până să pledeze pentru o alianță maghiaro-română.

Mai anii trecuți, am auzit — în privința asta — glasul autorizat al venerabilului părinte episcop *Nicolae Popea*, la instalarea din Arad, și zilele acestea ni-se dete prilejul să ascultăm vocea unuia dintre reprezentanții generațiunii mai tinere, mai *radical*, cum s'ar zice, a d-lui Dr. *Al. Vajda-Voevod*, care în congregația de la Dej, între altele, a zis:

«Noi ne iubim patria, tot pe atât pe cât o iubiți D-Voastră, domnilor, și cerem

ca să ne faceți posibil ca această patrie să ne fie și nouă tot pe alăta mamă dulce pe cât ea vă este domniilor voastre, ear nu o mamă vitregă, — *fără de a pretinde de la noi renegarea limbii noastre dulci și a legii noastre strămoșești*».

Suum cuique! cum zisese episcopul N. Popea și cum însuși contele Tisza recunoaște că *trebuie să fie*.

Eată-! deci că și reprezentantul generației mai tinere propagă aceleași idei ca cel mai vechiu și mai autorizat fruntaș al neamului românesc.

Toți suntem una întru a cere ca *guvernul unguresc să ne facă posibilă o pace-nouă vieată cu neamul unguresc*. Și toți suntem măhniți când vedem că *șefii politiceii maghiare nu vor să înțeleagă interesul mare ce-î leaagă pe Maghiari cu Românii*, ci în goana după utopii unitatea de limbă — nesocotesc cele mai gingașe sentimente ale noastre și ar nimici din sufletele noastre până și conștiința ori amintirea drepturilor naționale. Ori dacă și înțeleg, n'au curajul să se pună în calea curentului șovinist, ci dimpotrivă: pentru a se susține ori a se ridica, chiar cei mai distinși bărbați de stat maghiari hrănesc utopiile, *dându-ne pe noi jertfă molohului șovinist*.

Dovadă e *Tisza*, care dela frumoasa vorbire — program a licitat — *minuendo*: a tot lăsat din ce s'a strigat întâia oră, până-ce eată-ne ajunși la proiectele lui *Berzeviczy*, contra căror trebuie să se scoale în picioare tot ce *naționalitățile* au ales, dela vlădică și până la opincă!

Nici zece ani nu ne trebuie, ca în urma unei astfel de politici a guvernelor maghiare, toate

naționalitățile să se socotească *una!* Chiar și Sașii, căci desigur nici lor nu le poate veni la socoteală proiectele de maghiarisare ale școlilor confesionale. Ear dacă guvernele vor continua, cu toate protestele noastre, politica lor agresivă, vorba lui Lengyel Zoltán: nedreptățile comise în adevăr vor provoca în naționalități curente pe cari cei dintâiu Ungurii de seamă vor trebui să le regrete!

Noi însă chiar de p'acum trebuie să ne dăm bine seama de ținta spre care merg guvernele din Budapesta și dacă într'adevăr ținem să nu învingă asupra dreptului și sănătoaselor principii pedagogice șovinismul deșuchiat, să ne tragem seama de ceea-ce trebuie să facam.

Aceasta în legătură cu hotărîrea de a intra în activitate.

Suntem adică de părere, că în fața politiceii agresive a ministrului Berzeviczy, chiar dacă n'ar fi alte motive mai puternice încă, noi ar trebui să intrăm în activitate fie și numai *ca protest viu împotriva celor ce se plănuiesc pe socoteala școlilor și bisericilor române*. . . Conferențe naționale fie dacă s'ar permite — așa vedem și știm, că nu prea s'ar putea înșgheba din cauza unor indolențe. Socotim însă, că nu se va găsi cerc electoral locuit de Români, în care să nu se poată lupta cu succes moral desăvârșit și în multe părți și cu succes material, întru cinstea steagului românesc. *Toți Românii sunt nemulțumiți de tratamentul guvernelor maghiare*. Și dacă nici Tisza nu schimbă nimic în favorul nostru, ar fi o condamnabilă lipsă de pricepere politică și curajiu civic să mai stăm locului. Nu vom sta însă, ci trebuie să mișcăm toate petrele pentru a ne afirma. Căta

PAGINI INEDITE DIN VASILIE ALEXANDRI.

MARGARITA.

La aceste cuvinte a maicei sale, copila, întâlnind ochii expresivi a lui Alexis se tulbură puțin, ear tinerul voind să dea o explicație naturală incidentului, se rătăci într'o explicație psihologică, din care nu mai putea să iasă. Doamna Dorian îl ascultă zimbând și îl întrerupse zicând: „Efectul simpatiei nu se poate explica”.

Atunci el schimbă șirul convorbirei și luă de pretext elegant piano din salon, pentru-ca să vorbească despre muzică.

— Știi a juca din clavier? îl întreabă Margarita.

— Puțin, foarte puțin, d-ră, răspunde ei. În vreme cât am fost student, imi variam studiile serioase cu muzica, însă n'am parvenit a fi artist.

— E destul să fie cine-va simplu diletant.

— Pentru mine, dar; însă pentru alții. . . mă îndoiesc.

— Să vedem, zice d-na Dorian, mergând să deschidă clavierul. Pune-te aicea și executează ce știi mai nou.

Alexis, fără a face multe dificultăți, după obiceiul diletanților, se așază dinaintea clavierului și execută cu gust și precizie una din compunerile amicului său Charles Mikuli, o simfonie elegantă asupra melodiilor românești. El încântă damele prin sincere complimente din parte-le.

— „Sunteți artist, d-le, îi zise Margarita, și ce e mai rar, un artist modest”.

Alexis se roși de bucurie și răspunde că e fericit de a primi acest atestat din partea unei persoane atât de amabile; apoi, după îndemnul ei, continuă a juca diverse bucăți, dintre cari una — mai cu seamă — plăcu foarte mult.

— „Ce melodie-î asta?” întreabă Margarita.

— „E o romanță nouă, ce se cântă acum în toate saloanele Parisului”.

— „Cunoașteți și cuvintele?”

— „Dar: mi-le aduc aminte”.

— „Nu ați voi să le cântați pentru-ca să le învăț și eu?”

— „Le-aș cânta bucuros pentru-ca să mă supun dorinței d-voastre, însă am un glas care mă tem că va face să fugiți”.

— „Vă asigur că mama și eu suntem foarte curagioase”, replică Margarita, zimbând.

— „Dacă este așa, iată romanța. Ea poartă titlul de „L'oiseau bleu”, însă în considerația calităților papagalului d-v., o voi numi: „L'oiseau vert”.

Glumind astfel, Alexis cântă cu glas simpativ următoarele versuri puse pe o melodie delicioasă:

Il est un bel oiseau volage
Qui rarement reste en sa cage,
C'est le bonheur,
Hote joyeux de notre coeur.

Chacun de nous voudrait le prendre
Mais lui'dir-on, ne veut se rendre
Qu'au doux appel
Des coeurs aimants, des voix du Ciel.

Chantez, aimez, et sur mon âme,
Après de vous soudain, Madame,
L'oiseau viendra
Et jamais ne s'envolera.

Tinara copilă ascultă cu multă luare aminte și când Alexis se sculă dela clavier, rugându-o ca să cerce a cânta romanța, ea răspunde că nu poate, nefiind bine dispusă în astă-seară. Adevărul este că ea se simțea cuprinsă de o tainică uimire.

— „Atunci nu vreți ca să am și eu mulțumirea de a vă auzi?” observă Alexis.

— „Pentru ce?” întreabă Margarita.

— Pentru-că mâne dimineața trebuie să vă zic adio și să plec”.

— „Să plec așa de grabă”, zise doamna Dorian.

Nu se poate... În astă-seară v'am dat ospitalitate pentru d-v.; mâne v'o ofer pentru mine și pentru fiica mea.

— „Dacă imi permiteți să rămân, răspunde Alexis închinându-se, primesc cu recunoștință”.

— „Și noi vă mulțumim pentru orele plăcute ce ne-ați făcut să petrecem”, replică d-na Dorian, întinzând mâna lui Alexis. El sărută mâna respectuos și se retrase în apartamentul lui, tocmai când pendula din salon suna miezul nopții.

— „Ce nobilă damă e d-na Dorian. . . Ce îngere e d-șoara Margarita, zise el în minte și a nu adormi.”

„Mămă, mabil tiner!” zise Margarita în gândul său. Ad se găsi singură în camera ei.

vreme făceam politica de pasivitate, înlesnind guvernului să-și recruteze ceata de mame-luci în părțile locuite de naționalități, de ce și-ar fi și frământat el mintea cu noi?

Ieșirea noastră pe teren va trebui să dea guvernului și tuturor Ungurilor care fac politică, nu numai măsura vredniciei noastre, dar să și simtă ce va să zică *mișcarea unui popor* împotriva tendințelor celor mai de testabile ale unor guvernări nesocotiți.

În lupta ce vom purta, vom pași *nu agresiv, căci noi nimănui nu voim să-i răpim nimic. Nu, ci ne apărăm numai drepturi cetățenești.* Și în lupta asta dacă nu înțelegem să ne întâlnim cu vre-un partid opozițional maghiar, tot atât de puțin ni-ar fi însă permis ca prin atitudinea ori tactica noastră să înlesnim ici ori colo situația guvernului.

Ne vom preocupa deci mai presus de toate să adunăm în jurul steagului național cât mai mulți buni Români. Numai așa se va ajunge ca și între Unguri să se găsească oameni de seamă care să vorbească de acest steag cu respect și să se convingă, că el e purtat *nu în contra statului și neamului unguresc, ci pentru demnitatea neamului românesc și pentru mărirea patriei.* Pentru-că atât de mult Românii toți respectă legile și înțeleg rostul statului ungar, în cât prostii nu vor face chiar când puterea de stat ori vre-un partid politic maghiar d'adrepul ar vrea să-l împingă de altfel la fapte nesocotite.

Apoteoza muncii.

Fostul ministru președinte *Wekerle Sándor* a ținut Duminecă la un banchet dat din incidentul adunării generale a casinei maghiare *«Országos Kaszinó»* un toast, care este viu apreciat în ziaristica maghiară.

Reproducem și noi unele părți din el, în care ni-se par a se reoglindi noi silințe maghiare, probleme mari sociale și politice pe care sociologul le recunoaște și le aruncă sêmânța în mijlocul societății sale.

„Politica bună poate ajunge bune rezultate, poate duce la glorie și putere, politica rea,

are drept urmări, sărăcia, îngustimea de spirit umilirea; dar adevărul e că *societatea ascunde în sine forțele care în primejdiți mari formează singurul asil de scăpare al retragerii vieții naționale și aceasta încălzește germeii progresului viitorului.* . . . Atunci când vedem, că întreaga sfortare a națiunilor este *desvoltarea vieții economice*, atunci când ved că concurența și pe cale culturală este condiționată de forțele economice, și că noui culturi sunt chemate la viață prin exigențele bunăstării popoarelor, când ved, domnii mei, că lupta popoarelor vom *lupta-o poate nu mai mult cu tunuri ci cu surle din care se vede ieșind fumul (fabricii) atunci, domnilor, și pe aceste noi directive și principii trebuie să le amestecăm în acel mare rezervore, ce se cheamă: societate*; atunci, domnilor, de multe-ori și în multe trebuie să rupem cu obișnuința, să rupem cu modul nostru plăcut de viață, să rupem cu prejudeciile față de ocupațiunile domnești și nedomnești, elegante și neelegante și trebuie să ne lărgim activitatea pe toate ramurile vieții economice, și să dăm ori-cărei muncă onorabile legitimația și recunoașterea societății. Pentru-că fără aceasta, stimaților domni, nu vom conserva continuitatea forțelor noastre sociale, nu vom apăra acel rol conducător, care și după tradiția i-se cuvine și pe acest teren *clasei culte mijlocie* maghiare și înainte de toate nu vom asigura națiunii noastre condițiunile de progresare.

„Să credeți, domnii mei, desvoltarea vieții economice este atât de puternică ca și desvoltarea legilor naturii; *calcați peste tradiții și clasele noastre conducătoare numai așa se vor putea menține în poziția lor socială, dacă vor recunoaște aceste adevăruri.*

Pactul Sașilor cu guvernul.

Ziarele maghiare din Budapesta primesc din Brașov știrea că renunțând la mandat Dr. Lutz Korodi, care este în Germania, după înțelegerea ce au avut-o cu fișpanul conte Lázár. Sașii vor face parte Ungurilor d'un mandat, și anume așa fel, că Dr. Carol Lurtz ar demisiona din cercul Hermanului și ar candida în Brașov, în locul lui Korodi, ear la Herman s'ar alege Zakariás Iános, avocat, ori directorul școlar Dr. Rombauer Emil.

Se poate.

III.

Peste noapte iarna sosi la Moldova și întinse pe câmpii un covor de zăpadă albă, Văile, dealurile dispăruseră sub acel văl strălucitor în razele soarelui și răsuna de croncănitul cârdurilor de corbi ce sburau în aer cu mulțumire. Alexis, trezindu-se dimineața și privind prin fereastră, văzu copacii grădinei încărcăți de țurțuri argintii, basinul înghețat și pe straturi mulțime de sticleți, care căutau semințe pentru hrană.

O simțire de bucurie îl cuprinse în prezența aceluși spectacol nou, căci iarna vine cu un mare cortegiu de plăceri: baluri, teatru, nunți, etc. și pentru un om tânăr ea aduce câte odată chiar realizarea plăcerilor visate.

Alexis ar fi dorit să facă o plimbare prin aleele parcului, însă nu singur . . . ci cu d-șoara Margarita . . . ar fi fost încântat să vadă pasurile ei lăsând urme mici și delicates pe fața omătului . . . ar fi vrut . . . ar fi vrut . . .

Pentru-ce? Răspundă tot omul care a fost pradă fanteziei amoroase.

Suindu-se în salon pe la 11 ore, el găsi pe d-na Dorian și pe fiica sa în toaleta de iarnă și pe Giali ciugulind cu pliscul blana mătfei culcată lângă sobă

— V'am adus iarna, d-na mea, zise Alexis salutând.

— Așa este, răspuse d-na Dorian, însă e iarnă cu soare.

— Și cu una din cele mai mari plăceri ale iernei: cu concerturi, adăogă Margarita.

— Dacă aș fi poet, d-ră, aș zice, auzindu-vă, că aud primăvara făcând panegiric la iernei, și

acest subiect grațios mi-ar inspira un sonet foarte poetic.

— „Cine știe dacă nu cum-va sunteți și poet, d-nul meu? observa zimbând Margareta.

— „Asta o știu eu, d-ră, replică Alexis rîzind.

— „Ce știți? că sunteți sau nu unul din favoriții muzelor? întrebă d-na Dorian.

— Mie nu-mi este ertat să vorbesc de mine, dar să întrebăm pe Giali . . .

Însă până a nu i-se adresa această întrebare, Giali se puse a rosti: oui, oui, oui.

— „Ce pasăre inteligentă! observă Margareta . . . Nu vă mai puteți apăra în contra verdictului lui Giali, d-nul meu . . . Iată-vă proclamat poet! Prin urmare luați condeiul și improvizați o strofă în onorul pasărei mele favorite.

Alexis deschise un album și scrise următoarele patru versuri:

Un papagal prin naltul său decret
M'au înălțat la rangul de poet:
Să-i fac un imn? ar fi cam în zadar.
El are gust mai bun pentru zahar“

— Eată, zice el, demisia mea din calitatea de poet. Damele citiră rîzind aceste versuri, și apoi d-na Dorian luând brațul lui Alexis îl duse în sala de prânz, zicându-i: Se spune că poeții sunt adese-ori cu stomacul gol, sper dar că veți împărți cu plăcere dejunul nostru.

Masa, după obiceiul țării noastre, era acoperită cu o mare varietate de comestibile, numite mezelicuri, făcute în casă: smântână, murături, păstrămurii, dulceturi, etc, așezate în

68.000 coroane.

Nu știm de unde își scoate informațiunile, nici nu garantăm esactitatea lor, dar cunoscând infensitatea mișcării socialiste între Români din comitatul Aradului, nu ținem de imposibilă știrea dată de «Hazánk» de eri, că vagabonzi din Budapesta în anul trecut *peste 68 mii coroane au luat dela gura țeranilor noștri*, din 98 de sate în câte au operat în comitatul nostru.

Este tristă constatarea aceasta, dar totodată și instructivă, tristă, gândindu-ne mai ales la starea deplorabilă a țeranului nostru, care muncește din zi și noapte și totuși nu poate eși din amara sărăcie, căci muncește pentru birurile grele, care de multe-ori sunt mai mari de cât îi este câștigul lui într'un an și pe de asupra vine acum o contribuție nouă: d'a sătura câți vagabonzi aduși de vânt între ei s'ermani. Câți copilași n'au rămas flămânzi, câte guri s'ar fi putut sătura, câți goi îmbrăca, câți bolnavi ajuta, câtă suferință alina, cu cele *68,000 mii de coroane*, pe care bieții săteni nu din prisosul lor, ci dela copilași, flămânzi, bolnavi și nenorociți, i-au detras, ca să-i dea jidanului venit să țină «predicație» și să le făgăduiască «împărțirea pământurilor».

Ear noi, ce le puteam ajuta? Preotul zi învățătorul, conducătorii lui firești de până acum, eram înșiși ei luați mai ales la țintă de șarlatani, căci asta era prima operă: a-i separa pe țerani de conducătorii lui de până aci, cu să poată fi pe urmă exploatați. Țeranii la început au resistat tentațiilor păcătoase, dar la urmă totuși au sfârșit prin a crede «apostolilor» din Budapesta, căci preotul și învățătorul nu le putea promite împărțire de pământ, pe de altă parte autoritățile încă priveau cu mulțumire și ajutau în cât se poate așțarea păcătoasă în contra preotului și a învățătorului, de care aproape același interes îl aveau ca să-i separe pe țerani.

Ne aducem aminte că la începutul ivirii mișcării, presa maghiară era încântată de succesele acțiunii socialiste, când șarlatanii — cum fi numesc azi — erau »dni« *Mezőfi, Salusinszky, Voichescu* pe care zicea

ordin pe farfuri fine, semne vederate și gustoase de îmbelsugarea camerei, probe de spiritul de gospodărie a stăpânelor castelului.

După dejun, Margareta propuse o plimbare pe câmp cu sania, și fără întârziere se suiră toți trei într'o sanie elegantă la care erau înhamăți doi cai negri de mare preț. Tegarii așțati prin biciul gerului și prin clinchetul zurgălăilor, plecară ca niște smei ridicând un nor de pulbere de omăt sub copitele lor.

— Vă place plimbarea cu sania? întrebă Margarita pe Alexis.

— O găsesc răpitoare ca un vis. D-ră . . . Visat-ați vre-odată că sburați prin aer? întocmai, acest efect îmi produce lunecatul saniei pe zăpadă.

— Și mie tot asemenea mulțumire îmi face . . . îmi pare că mă găsesc într'o lume fantastică unde sunt condusă pe aripele unui smeu, chiar ca în povești.

— Elizo, întreabă d-na Dorian, se află și lupi în acea lume fantastică? . . . Și fără a aștepta răspuns, ea ținti ochii cu grijă spre marginea pădurii pe lângă care treceau cu repezi-ciune. Caii dădeau semne de spaimă, sfiorând și mușcând zăbalele, ear vizitiul, stringând frinele, cerca să-i liniștească cu glasul.

— Gheorghe, Gheorghe . . . strigă d-na Dorian . . . Ce se vede alergând spre noi dela pădure?

(Va urma).

»Aradi Közlöny« că i-ar vedea mai bucuros în fruntea poporului român decât pe *Velici, Russu-Sirianu, Suciu* și alți »agitatori« români. Ba chiar acum când mișcarea a degenerat pe alocurea în desordine grave, când o singură scânteie ar cădea ca și pe pae uscate și s'ar putea pricinui mari nefericiri, și acum »Budapesti Hirlap« vede un bine în reul ce se întinde: *poporul nu mai ascultă de agitatorii »naționaliști«.*

Va să zică este mai bine s'asculte de aceia, cari îl mână în gura morții, decât de »agitatorii naționaliști« pe românește: de *fiul lui propriu cari singuri pot să aibă durere adevărată pentru dînsul, cu cari una este el, ca și arborele cu scoarța, căci doar sânge din sângele lui, carne din carnea lui este, și cari totdeauna l-au îndemnat a nu ieși din lege, ori cât de grele erau nedreptățile și lovirile ce ni-se dădeau peste obraz.*

Se înțelege că e mai bine. Inchipuiți-vă o resvrătire țărănească în proporții mai mari, care în 24 de ceasuri ar fi înecată în sângele resvrătiților, ce-i pasă lui »B. H.« de acest sânge, ba după logica argumentării sale, trebuie să ne încredințăm, că i-ar părea chiar bine că s'ar împușca vre-o câțiva »Valahi«, cum a și strigat un domn în congregația comitatului din Arad, când a fost vorba de nefericiții din Șepreus, că »păcat că s'au împușcat numai șapte«.

Eată de ce nu pe ovreii fără suflet, cari ne turbură poporul, ci pe stăpânire, pe guvern îl facem în primul rînd responsabil pentru exploatarea mizerabilă a poporului nostru și pentru ori-ce urmări, ce-ar putea răsări într'un moment nesocotit din starea aceasta de lucruri. El a lăsat s'ajungă lucrurile pînă aici, el a slobozit lăcustele acestea peste pămînturile române.

El și pressa șovinistă detestabilă a aplaudat munca de subminare a poporului nostru și n'a sărit decât atunci, când terenul subminat se clătina mai ales sub picioarele stăpînirii de prin sate. Căci ceea-ce era firesc a urmat. În definitiv poporul s'a îndreptat în contra stăpînitorilor și nu în contra noastră a naționaliștilor, cari nici-o dată nu l-am prigonit ci alătura de dînsul suferit-am apăsarea.

Atunci a venit guvernul, cu geandarmi și miliție umplînd satele și care drept sfîrșit va avea totala ruinare materială a comunelor, cari trebuie să susție oștire în sate. Atunci a venit cu represalii ilegale, aflînd bun pretext d-a conșica un cardinal drept constituțional: dreptul de înfrunire, și d'a pune în practică măsuri statariale.

Nu-i vorbă, îl vin bine la socoteală măsurile acestea luate înaintea alegerilor dic-tale ca unde guvernul nu se simte bine să pretexteze mișcări socialiste, să oprească adunările și să închidă pe candidați.

Aceasta va fi al doilea bun, pe lîngă acela al separării poporului de agitatorii naționaliști, în reul mișcărilor socialiste.

Procesul Vidu-Barzu.

Sub acest titlu »Drapelul« scrie:

Precum am anunțat deja în Nrul trecut, e procedura din incidentul editării cântărilor »Haidaii frați« și »Astăzi cu bucurie« deja în al doilea stadiu. Terminându-se investigarea prealabilă a lansat procurorul dela Timișoara ordinul de deschidere a cercetării penale pentru punerea sub acuză contra d-lui Ioan Vidu ca autor și a

d-lui Traian Barzu ca editor (în calitate de șef al »Prograsului« diecesane din Caransebeș).

Precum se vede din aceste, s'a sistat procedura față de P. S. Sa episcopul N. Popea, ca suprem șef al averii diecesane. Se sperăm, că și față de domni I. Vidu și Tr. Barzu se va sista.

Până atunci facem pe cronicarul, reținîndu-ne deocamdată deta ori ce comentariu.

Sâmbătă dimineața a fost chemat domnul I. Vidu la judele de instrucție din Lugoj, care i-a comunicat ordinul procurorului din Timișoara.

Di Vidu a cerut, ca atât D-Sale, cât și apărătorului D-Sale, d-lui Dr. Stefan Petrovici, să li-se comunice în scris acest ordin, ca să poată prezenta la timp excepțiile legale contra ordinului procurorului.

Mai departe a anunțat dl Vidu la protocol o serie de martori, cu rugarea, ca fie ascultați pentru a proba, că ambele incriminate sunt cîntece vechi românești, cari se cântă pretutindeni unde e suflare românească. Acești martori sunt:

I. P. Sa Mitropolitul Ioan Meșianu din Sibiu, I. P. S. Sa Mitropolitul Dr. Victor Mihályi din Blaj, P. S. Sa episcopul Dr. Demetriu Radu din Oradea-Mare, P. S. Sa episcopul I. I. Pap din Arad, DD. Goriolan Brediceanu, Titu Hațeg, Fabius Rezei, Dr. George Dobrin, Dr. Pachomie Avramescu, Dr. Demetriu Florescu, și Nicolae Birescu din Lugoj, Dr. Iosif Gall și George Szerb din Budapesta, Andreiu Bărsan, Virgil Onițiu și George Dima din Brașov, Dr. Vasile Bologa și Timoteiu Popovici din Sibiu, Dr. Ioan Șenchea din Făgăraș, Ioan I. Moldovan și Iacob Murășan din Blaj, Ioan M. Roșu din Biserica-Albă, Ilie Trăilă din Oravița, Ludovic Mărcuș din Mădăras, (Sătmar), Alexe Berinde din Sein, G. Șuța din Măiteni (Sătmar), Alexe Pop din Zazar (Sătmar), Iuliu Sabo din Pociâl (Bihor) și Virgil Șotropa din Năsăud.

Mai departe a declarat dl Vidu, că dacă nici acești martori nu sunt suficienți pentru a proba, că nu d-sa este autorul textului și nici compositorul melodiei, apoi invoacă întregul popor românesc ca martor, pe toți cari știu cânta și pe toți cari iubesc cântările românești.

SITUAȚIA.

Budapesta, 2 Februarie.

Repausul de trei săptămâni a Dietei maghiare se pare ca și liniștea care se lasă în mijlocul viforelor peste ținuturi, ca apoi să pregătească atmosfera la noii sguduirii. Este însă probabil că ministrul comun de război Pitreich va descărca tunuri împrăștiătoare de nori, cari dacă și nu de-odată, dar vor contribui la limpezirea firmamentului politicei maghiare, împrăștiind norii negrii ai obstrucției. Deputații cei mai mulți s'au dus prin cercuri, nu se știe ce poate aduce ziua de mâine, și e bine să-și vază fie-care de alegători. Delegații azi și mâine vor merge la Viena, unde mâine după-amez se va ținea prima ședință. În ședința asta se va hotărî numai ordinea de lucrare și ministrul de război Pitreich va vorbi în subcomisiunea armatei, care se va ținea Vineri. Opiniunea publică atât la noi cât și dincolo așteaptă cu interesare încordată aceste declarații, determinătoare eventual și pentru viitorul cabinetului Tisza.

Cu privire la ceata obstrucționistilor, se colportează vești, că partidul popular ar fi adus în taină hotărîrea, de a nu mai da ajutor obstrucției. Se știe că popularii au fost aproape toți, cu familiile, la serata ministrului președinte Tisza și a și bătut la ochi această cordialitate.

Propaganda ortodoxă între Ruteni.

Bărtha Miklós, care a fost printre Ruteni să studieze situația, scrie un articol de fond în »Magyarország« de ieri în care alarmează Ungurimea cu primejdia mare ce rezultă și poate să rezultă d'aci încolo din propaganda ortodoxă făcută printre Ruteni de emisarii rusești.

Numitul publicist constată că propaganda asta prinde mai ales prin faptul că Rutenii au fost încetul cu încetul despărțiți de preoții lor. Se știe anume, că fiind Rutenii greco-catolici, preoții li-se numesc. Ear stăpînirea politică și bisericească a știut să le numească așa ziși preoți »patriotici«, ceea-ce înseamnă maghiaroni. Chiar Bartha constată de altfel că într'adevăr toți acești preoți sunt »buni patrioți«, cea-ce în înțeles unguresc înseamnă că s'au maghiarizat.

Așa fiind, se înțelege că ei s'au deslipit de poporul conservativ de fire și astlel cu atât mai ușor a putut prinde teren propaganda ortodoxă.

Eată roadele șovinismului nesățios.

Marele șovinist maghiar regretă aceasta cu atât mai ales, cu cât — zice — între cei cari sunt la hotarele țării, singurii Rutenii erau elemente de încredere și cari erau un fel de ic între Slovacii și Rominii dela hotare. Acum să fie pierdut și acest popor, în număr de 500.000 și credincios Ungurilor.

Dacă într'adevăr asta e primejdia, de vină e tot sistemul șovinist, care de toate s'a îngrijit, numai de interesele superioare ale țării nu!

Din străinătate.

Constantinopol. — Poarta a comunicat celor două ambasade, austro-ungară și rusă, că Saradow a cumpărat dinamită destinată atentelor proiectate contra palatului guvernatorului din Adrianopol, gara drumului de fer oriental din Sтамбуl și a staționarului englez dela Constantinopol.

Din Brașov.

Sinodul parochial. — Comisarul

N. Ivan. — Invingerea dreptății. —

Correspondență particulară.

Brașov, 19/I 1904.

Plinitu-s'a vremea...

Polipul cu 99 de capete, cu gingiile pline de otravă, cu flămînzile vecinice lipite de foame, deși înecat era pînă în gât în toate bunătățile lumestii — se zbate în spazmurile agoniei!...

Era timpul suprem, căci într'atîta ne otrăvise și biserică și școală și viață socială, încât dacă nu i-se curmau zilele, trebuia să urmeze inomisibil: intoxicația generală.

Cu evlavie și cucernicie plecăm genunchii în fața ta, Doamne al îndurărilor că ai deschis ochii și putere sufletească ai dat oamenilor de bine în lupta contra duhului satanei și rugăciune ferbinte înălțăm la tronul tău ceresc ca și de aici încolo să îți departe de sfîntul tău lăcaș, cu dreapta-ți ocrotitoare, duhul Necuratului.

Duminecă în 18/31 Ianuarie, — fiind lista membrilor sinodali verificată deja din Dumineca trecută, — s'a ținut sinodul continuativ al bis. sf. Nicolae din Brașov sub prezidiul d-lui comisar consistorial Nicolae Ivan.

Deja la serviciul divin care a precedat acestui sinod s'a observat că ziua de mincă are să fie ziua judecării, ziua

teii decisive între oamenii cei răi și cei ai sfintei dreptăți, ai cinstei și omeniei.» Aproape 700 de membrii sinodali a fost de față, afară de ceilalți asistenți.

La sfârșitul serviciului divin domnul comisar consistorial a ținut o vorbire înțeleaptă, condusă de principii sănătoase prin care ridicându-se peste partide pe pedestalul imparțialității și al obiectivității, indică marea însemnătate și înaltele probleme ale bisericii sf. Nicolae și în legătură cu acestea misiunea sublimă a școalelor noastre, cari trebuie să stea în cea mai intimă legătură, ca mama cu fiică-sa. Amintește apoi mișcările pornite în sinul bisericii, pe cari el însă le consideră nu ca alții. El nu vede în această mișcare decât manifestarea durerii de muncă în sinul bisericii a unor elemente prețioase. Și interesul acesta numai îmbucurător poate fi! Arată apoi paginile de aur ale istoriei Românilor în Brașov și în legătură cu aceasta apelează la calmitatea și obiectivitatea membrilor sinodali, ca să putem aduce la bun sfârșit opera mare ce ne așteaptă și să nu ne învenimăm distincțiunile cu otrava urei și a patimei, căci după cum zice D-sa: »privirile întregii metropolii sunt ațintite azi spre noi.«

Amuțit-au și roșitu-s'au mai tare de cât para focului fariseii, ear oamenii dreptății cu sufletul înălțat strigatu-i-au din toată inima un puternic »să trăiească.«

Dela biserică am pornit-o cu toții la școală unde avea să se țină sinodul în speranța c'o să se poată susține acolo mai bine ordinea lăsându-se să între în sală numai membrii cu drept de vot, ear ceilalți aveau să privească de pe balcon. S'au înșelat însă amar oamenii în nădejdea aceasta, mulțumită d-lui Sterică și bătașilor săi, cari aruncau peste bărbaii de încredere postații la ușă din partea domnului comisar, pe toți »partisanii butoaelor«.

Devenind imposibilă ținerea sinodului aci, ne mai putându-se controla dacă toți câți au intrat sunt membri ai sinodului sau ba, fiind mai departe pericol de a-se rupe balconul și în speranța că în sf. biserică doară totuși se vor rușina plainicii dlui Sterică să mai facă astfel de orgii, dispune din nou dl comisar ca să ne reîntorcem earăși la biserică să ținem acolo sinodul. *Acuirându-se apoi și ajutorul poliției* cu mare greutate s'a putut face selecțiunea celor cu drept de vot.

Sinodul se începe abia la orele 12^{1/2}. Biroul rămâne tot cel vechiu, ales în Dumineca trecută. Se cetește din partea dlui preot Dr. Saftu raportul comitetului.

După aceasta se dă cuvântul raportului comisiunii censurătoare dlui inv. Ștefan Popovici.

Se ia punct de punct.

Până la al 8-lea punct lucrurile au mers neted.

La al 8-lea punct avea să se tracteze afacerea *degajării scandaloase a dlui G. Dima*. Aici i-a cuprins năbădăile pe oamenii de lângă ușe, de sub patronatul firmei Sterică-Vlaicu-Voina-Navrea, cu deviza »trăiască coana și butoiul.« Urlau ca 'n pădure. Au vorbit la această chestiune »modestul« Vlaicu cu »cumpătu-i« obicnuit, părintele Voina, care posa pe vameșul din Evanghelie, dl comisar, care spunând că la Ven. Consistor încă s'a ocupat deja senatul bis. cu afacerea aceasta și așa nu are să mai treacă decât prin plenul Consistorului, și că în senat s'a rezolvat mai chiar așa

după-cum propune comisiunea censurătoare. La insistența d-lor V. Onițiu, care vorbește cu multă căldură, în această afacere arătând cum ni-s'a belit obrazul înaintea Românișmului întreg prin bruscheța nemai pomenită cu care a fost tractat din partea comitetului un Ghiță Dima, care e adorat azi în tot locul unde palpită o inimă de Român — la insistența de a pune chestiunea la vot a dlui Onițiu zic și a d-lor Saftu, N. Bogdan și Dr. Mnoiu, cari vorbesc earăși cu mulă însuflețire motivând necesitatea de a se pronunța și sinodul în chestiunea aceasta fiind aceasta o chestiune de onoare pentru noi, — dl comisar își exprimă groaza de a pune o astfel de chestiune la vot, zicând că n'ar vrea ca sub presidiul său să se poată lua eventual *un conclus prin care s'ar aproba purcederea comitetului*, căci aceasta ar fi un vot de blam nemai pomenit asupra capului parochienilor bis. Sf. Nicolae.

Cu toată groaza aceasta într'adevăr justificată dl comisar la insistențe tot mai multe e silit să pună la vot propunerea comisiunii *da a fi dl G. Dima rehabilitat în toate drepturile sale*. După numărarea voturilor partidei firmei amintite dl comisar uitându-se peste mâinile ridicate ale partidei altarului declară că *majoritatea e pe partea aceasta ultimă*, care, întregă a votat cu mare însuflețire propunerea comisiunii. Urletele partidei contrare isbucnesc din nou. Cuvântul d-lui comisar nu află crezământ la oamenii aceștia lipsiți de simțul de bunăcuviință.

Sinodul nu se poate continua vr'o 1/2 de oră până-ce dl comisar nu dispune ca să se numere și voturile partidei altarului. Se face numărarea și când a auzit părintele Voina pe bărbaii de încredere numărând deja sume cari întreceau cu o sută voturile sale a zis că e destul, să nu se mai numere, majoritatea e aci.

Votarea aceasta a folosit foarte mult, căci de-aci încolo știindu-se Voina, Vlaicu și Sterică în mare minoritate, nu și-au mai căscat gura la nici un punct și așa cu ajutorul lui D-zeu au terminat acest sinod memorabil la 5 ore d. a. nemâncați și nebeuți, primindu-se întocmai toate propunerile juste și legale ale vrednicei și neobositei comisiunii, care arătând abuzurile ne mai pomenite ale cârmacilor de până aci, a deschis ochii multor oameni, cu urechile împuțate de cele mai mârșave minciuni.

Raportul comisiunii pare-mi-se o să se publice ca să vadă toată lumea cine au fost susținuți la putere și cine se băteau pe pept strigând în gura mare că ei sunt adeverații reprezentanți cu durere de inimă pentru popor și biserică. Și atunci o să le batem noi punga și buzunarele arătând lumii unde este interesul acestor oameni pentru biserică și popor.

»Cu minciuna prânzești, dar de cînat nu mai cinez!«, zice Românul. A putut vedea și dl comisar N. Ivan cine ne-au fost conducătorii bisericii și-l rugăm să-l informeze și pe cei de sus cine sunt și *cu ce oameni* au venit la biserică ca să zădărnicească mersul lucrurilor. Să le spună toate amănunțit, căci până acum numai cu minciuni încornorate au informat pe cei din Sibiu.

Din parte-ne ne ținem de datorință a aduce calde mulțumite și pe calea aceasta dlui comisar N. Ivan, care deși bolnav, s'a espus la o încordare trupească grozav de mare (dela 10 ore a. m. — 5 ore p. m.)

ear cu tactul și priceperea cu care a știut conduce sinodul nostru și-a câștigat un merit neperitor pentru biserică noastră și un titlu de drept la recunoștința noastră, cari știm ce va să zică a conduce în mișcările acestea un sinod la bis. Sf. Nicolae.

Dumineca viitoare va fi alegerea comitetului, epitropiei și a delegațiilor școlare. Și apoi va urma încleștarea pumnilor și scrâșnirea dinților. . . Bun e Dumnezeu draguțul, tot mai trăește sf. dreptate!

Patru-ochi.

DIN BIHOR.

Oradea-mare, 1 Febr. n.

Nu e ținut locuit de români, unde viața socială românească să fie atât de lăncedă, ca în Bihorul cu sutele sale de mii de Români. Pe când în toate celelalte ținuturi se dau semne de mișcări în cari se manifestă, mai mult sau mai puțin eclatant, alipirea noastră către neam și lege, numai istoria mișcărilor române din Bihor e o pagină albă. Nimic, nici un pas înainte, cel mult doi-trei pași îndărăt.

Te surprinde plăcut să auzi aici vorbă românească, căci și Români, mare parte, chiar ei între ei vorbesc numai ungurește.

Că iuriștii români dela academia de drepturi de aici, — sunt vre-o 50 inși — vorbesc și ei mulți aproape numai ungurește, e lucru vechiu. Au luat și ei pildă dela familiile române, unde veșnic sunt întimpinați cu vorbă ungurească.

Ași putea să înșir nume de bărbai, cari în cele politice românești își aroagă drept de critică, ear în realitate de toate se interesează numai de lucrurile românești nu, — dar n'o fac, căci ar cere loc prea mult. Pe degete ai putea doar' numera familiile, în cari limba română e limbă de conversație.

Singurul semn de viață românească sunt obișnuitele petreceri ce le arangează, an de an, tinerimea română. Cu aceste prilejuri mai auzi vorbă românească mai multă, dar n'ai să rămâi surprins, dacă în sala de dans vei auzi cutare domnișoară română vorbind cu dansatorul ei, și el român, ungurește.

Nu voi să recriminez, ci mai mult constat un fapt trist și dureros. Voi să atrag mai mult atenția tuturor asupra primejdiei de care e amenințat românismul în Bihor. Dacă de-o parte maghiarisarea, de altă parte apoi socialismul cuprinde între românimea dela țară teren atât de larg, — și e fapt că mai ales socialismul nicăiri n'a făcut cuceriri atât de însemnate, decât între Românii din Bihor, — *causa* suntem tot noi: prea puțin ne dăm silința să venim în atingere cu țărănimea, sau când ni-se dă prilej, prea ne ținem mândri să stăm cu țărani aceia de vorbă.

Nu de mult s'a întâmplat, că la o petrecere a parohienilor bisericii române din Velențe, tinerii din Oradea-mare care încă au luat parte, nici chiar mână n'au voit să dea cu meseriași și țărani români!

Presemnele unui început ce poate avea sfârșit prea bun, încep cu toate aste a să zări. De când la îndemnul P. C. S. vicarului Mangra, și în urma stăruințelor harnicului învățător Nic. Firu, s'a reînchegat la biserică gr.-or. corul tinerimii, pare că a mai intrat nițică viață și în Român Credincioșii vin mai des la biserică și a astfel prilej să se mai întâlnească la eșir

Atelier de edificii și reparaturii de mașinării.

Am onoare a aduce la cunoștința On. Public din localitate și jur, că am deschis în

ARAD, strada Szent István Nr 9,

un atelier de

zidiri și reparaturii technice și de mașinării.

Primesc ori-ce lucrare în bransa aceasta, lucrări noue și reparaturii ș. a., arangiamet de apaducte, delaturarea infundărilor de closet, pe lângă prețuri ieftine și pe lângă garanță.

Rugând spriginul On. public sunt

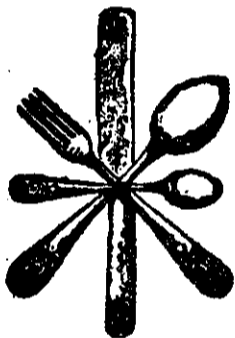
cu deosebită stimă:

KISSERNÓ,

licțtar de zidiri și lucrări tehnice.

110 2-15

Un bilanț de economie CASNICA.



In prețuri uimitor de ieftine răspândesc în toate părțile din magazinul meu prea încărcat

61 9-12

obiectele mele de argint mexico de renume universal prin esceleța lor,

și anume:

- 6 buc. cuțite de masă argint mexico
- 6 " furculițe " " "
- 6 " lingure " " "
- 12 " lingurițe " " "
- 6 " cuțite de dessert " " "
- 6 " furculițe de dessert " " "
- 1 " lingură mare de supă, " "
- 1 " lingură " de lapte " "
- 2 " afeșnice elegante de masă pentru salon

46 BUC. laolaltă numai 6 FL. 50 CROCERI.

Fie-care cumpărător primește pe lângă acestea drept remunerație pe lângă garanță un cântar casnic pentru greutate de 12 $\frac{1}{2}$ chilo — gratuit. Argintul de mexico este un metal alb pentru acărui durabilitate primesc asupra mea garanță pentru 25 ani. Se trimite în urma trimiterii banilor ori la cerere prin rambursă din magazinul din Europa.

Casa centrală de circulație Denkes József, Budapesta VII. Hernád 54.

SFETNIC JURIDIC

(Auto-advocat) carte folositoare pentru ori cine, pentru-că cu ajutorul ei afacerile sale de caracter juridic și judecătorese, fără spese și fără avocat singur și le poate apăra. Mai de 30 de feluri de legi, indeosebi legi, de contribuție, căsătorie, legea comercială, lege despre pregătirile industrialilor, lege industrială, lege despre intruniri publice, noua lege despre emigrări și despre pașapoarte. Se poate comanda pentru 4 coroane la Casa centrală d. comerț. I. Denker (Denker József központi áruház) Budapesta, VII, strada Hernád Nr. 54.

Pentru 5 cor.

trimite 4 $\frac{1}{2}$ chilo (vre-o 50 buc.) — puțin deteriorat

sapun de lux

extra-ordinar de fin de roze, de lapte, de liliie, de rezedă jazmin, violele. Se trimite trimițându-se banii înainte ori la cerere cu rambursă

I. Denker str. Hernád 54.

Carte de afaceri pentru industriași!

(Iparosok üzleti könyve) sub acest titlu a apărut o carte folositoare. Nu e o scris, ci registrul orșei spunzător scoperilor meseriarului. Colecțiile se explică ele pe sine și prin urmare de-cara îndreptas, dacă n-ai învățat comertabilitatea, o poate uor în-credința.

Cartea conține 2 feluri de registre, comarție, munșă produsă calțelor și societate persoanelor, unicea daci în sine tot șera ce pentru meseriaș e nevoie să poarte la evidentă. Se poate comanda prin asemnă, legată, la preț de 4 cor.

Casa centrală de comerț
Denker József Budapesta,
VII, Hernád Nr. 54.

Telefon pentru comitat și oraș 471.

Pravalia noua!

Următorul D-nei Véd. I. Sütő

E. URBAN

prăvălie și magazin de sticlă,
porțelan, lampe și
rame de tablouri.

ARAD,

67 20—

Piața Libertății (Szabadság tér 20).
Casa contelui Nádasdy, colțul străzii
Forray.

Pe lângă prețuri mderate se află de vnzare vase de porțelan, pentru cafea, ceaiu; vase de la-voir, obiecte de gală din majolika, lampe de masă și pendante, tot felul de obiecte de sticlă, obiecte de cristal, colorate șel.

Petrol de cristal,
litru 20 cr. (40 fl.).

Pravalia noua!

Telefon (pentru oraș și comitat) Nr. 387

BRAUN N. A.

deposit de culori.

Arad, piața Boros-Béni Nr. 10.

Mare deposit de firnis, culori de ulei fabricat propriu, culori pentru vâpsirea podelelor, uleiuri pentru mașini, și a. toate de prima calitate.

— Comande din provință se

1034 89— efeptuiesc prompt și solid —

— Pachetarea gratuit. —

Cel mai eftin isvor de cumpărare
din Arad.

Juvaericale,

bucăți de aur și argint (frante)

bilete de amanet

cumpără pe bani gata cu prețurile cele mai scumpe, sau le schimbă cu alte obiecte. 1005 111—

Deutsch Izidor,

clasonicar și juvsorgiu

Arad, strada Templon.

— Telefon n-rul 438. —

Diplomă de aur 1891. Oradea-Mare.

SCHÄFFER JÓZSEF

compactior. 1045 71—

ARAD, Strada Tabajdy Károly.

Execută tot felul de

lucrări de compactorie

dela eyecutarea cea mai simplă până la cea mai de lux. — Comandele din loc și provință se efectuează prompt și punctal. — Lueru bun și solid. Prețuri moderate. Serviciu punctal.

Diplomă de argint 1885. Budapesta.

Cel mai plăcut și cel mai bun preparat pentru văpsirea părului este

MELANOGENE

de culoare neagră și brunetă. — In timp de câteva minute prin acest excelent și nestricăcios preparat se pot văpsi în culoare neagră sau brunetă: părul, barba și mustața. — Această culoare e permanentă și nu se poate deosebi de culoarea naturală; nu se murdărește și nu se poate spăla nici cu săpun nici cu apă caldă. E nestricăcios și întrebuințarea e foarte simplă. Prețul preparatului e: 2 cor. 80 fileri. Preparatul, care

face părul blond,

ori-cărui păr, în câte-va minute, îi dă atât de plăcuta culoare blondărie, în culoarea inului, cenușie sau de ori-ce culoare dorită, fără-ca să atace părul. — Prețul: o sticlută 1 cor., o sticlă mare 2 coroane.

Poftiți a fi cu atențiune la marca de patentă!

TEA HAJDU

este un preparat probat în nenumărate cazuri pentru boale de pept și plămâni.

Se poate folosi cu cel mai bun succes în contra tusei, durerii de gât, răgușelii, în contra tusei măgărești, îngrețșării, în contra tuturor boalelor de pept; în contra îmbolnăvirii de gât, laringe, plămâni, în contra respirațiunii grele, a boalei de pept și a astmei etc.

Prețul: 50 fileri.

698-111

SPIRT CONTRA REUMEI

(spi. tul »Mankósa«)

se vinde în preț de 1 coroană.

S'a dovedit ca un preparat excelent în cazuri de boale de: reumă, de cangrenă, amorțirea muschilor, dureri de nervi, de crucea spinării, de junghiuri, paralizii, amorțea de mușchi și vine, precum și pentru înviorarea pielii etc. La slăbire din pricina bătrâneții, precum și la oboselile turiștilor, înainte și după ture mai lungi, ajută mult prin ungerea (frecarea) cu acest preparat (numai în exterior). S'a probat în cazuri nenumărate.

Gutori FÖLDES KELEMEN,

apotecă și laborator chimic

Telefon 111.

în ARAD.

Telefon 111.

■ CROITOR ROMÂN. ■

In atenția publicului

bărbătesc.

Paltoane p. bărbați

potrivite anotimpurilor, pregătesc din cele mai moderne stoffe indigene și străine, după croitură de șic pe

lângă prețuri avantajoase.

Rugându-mă pentru spriginul M. On. Public semnez cu deosebită stimă

31 19-25

NICOLAU IOSIF

croitor bărbătesc.

■ ARAD, Piața Tököly. ■

In localt. cafenelei de odinioară alui Huzó.

Industrie locală!

Serviciu escelent!

ALBRECHT ÁGOSTON

(mai înainte Csok Katalin)

din luna Maiu 1908 în

ARAD,

Strada Salacz

(Casa Lócs).

Recomandă în atențiunea mult on. public marele său

magazin de mănuși pentru bărbați, dame și copii

fabricat propriu, brăne, legături de stomac, suspensorii, șarșafuri de piele, irigatore și pânze de gumă, precum toate câte se țin de bransa asta, pe lângă prețuri estine. — Asortiment uriaș.

1058 43-50

Am onoarea a aduce la cunoștința m. on. public, că

1009 27-50

am deschis

Un atelier de tapiserie și înfrumșetare.

Ani îndelungați am lucrat în ateliere de rangul întâi din Budapesta, transportul mobilelor, precum și reparații, Viena, Berlin, Brüssel și Paris, așa rarea și renovarea de mobile și mese încât sunt în poziția plăcută de-a putea de biliard, pe lângă prețuri estine. corespunde tuturor esigențelor moderne.

Reiner I. Gyula,
tapiser și împodobitor.

Stoffe moderne
pentru toamnă și iarnă

e în interesul damelor să-și cumpere numai după ce a văzut

Noutățile moderne

din prăvălia mea, a căror prețuri

fără

concurență

Cumpărări

avantajoase.

Stoffe de Cybelin, lățime 120 cm.

„ lucii pentru dame „ 120 „

„ țesătura noduroasa „ 120 „

„ late, negre și colorii „ 140 „

CATIFEA

pentru spălat,

modele admirabile.

Flanel francez și

barchet p. spălat.

91 13-

Prăvălia de mode alui

SINGER

SÁNDOR

(Casa Fischer Eliz).

In proviță trimitem

mustre gratuit.